

Ateisterna som ändrade sig

10

**personer
berättar om sitt
livs viktigaste
resa**

Bergmans Media

I den här småskriften ges några smakprov på människor som blivit nyfikna på den kristna tron och bestämt sig för att pröva dess anspråk på att vara sann. Boken beskriver tio ateister som gjort en seriös prövning och sedan fattat sitt beslut att lämna tvivlen bakom sig. Kapitlen bygger på utdrag ur böcker, referat och även några egenhändigt skrivna texter av undertecknad.

Johnny Bergman

INNEHÅLL:

1. William J. Murray.....	3
2. J. Warner Wallace	5
3. Antony Flew	7
4. John Sanford	10
5. Jean-Paul Sartre	11
6. Katharine Tait.....	12
7. Fred Hoyle.....	14
8. William Ramsay	16
9. Josh MacDowell	18
10. Lee Strobel	20
11. Lord Lyttleton	23
12. Gilbert West	23
13. Frank Morrison	23
14. Lew Wallace	23
15. C.S. Lewis	23
16. Simon Greenleaf	23
17. Frisören som inte kunde tro att Gud finns	24
18. Måste man kunna se tillverkaren?	25
19. Är det möjligt att få kontakt?	26

Sammanställd och redigerad av Johnny Bergman
Utgivare och copyright ©: Bergmans Media, 2025.
Omslag: Gary S. Chapman / Bergmans Media.
Textgranskning: Jörgen Vikström
ISBN 978-91-531-2949-3

ÄRKE-ATEISTENS SON BLEV BAPTISTPASTOR

William Murrays mamma var kanske USA:s genom tiderna mest kända ateist – Madalyn Murray O’Hair. Williams mamma började få rubriker 1960, när han gick i gymnasiet. Hans mamma blev nämligen mycket upprörd när hon en dag fick veta att William började varje dag i skolan med bönen Fader vår och en gemensam uppläsning av trohetseden till den amerikanska flaggan.

William J. Murray,
*ordf för Religious
Freedom Coalition*

Hon förklarade krig mot denna praxis och William övertalades att delta som ett vittne i rättegången som sedan följde. Samtidigt som Madalyn gjorde många amerikaner rasande över sin brist på patriotism, lyckades hon till slut övertyga Högsta domstolen den 17 juni 1963 om att förbjuda bön och bibelläsning i landets offentliga skolor. Hon fortsatte sedan med att kämpa i de amerikanska domstolarna för att försöka förbjuda astronauter att läsa ur Bibeln från rymden.

William har sedan många år tillbaka lämnat sådana saker bakom sig. Han lämnade ateismen för kristendomen, kommunismen för Jesus Kristus och evolutionen för skapelsetron.

”Amerikas mest hatade kvinna”

När William Murray var 30 år försökte han befria sin mor från hennes dåliga anseende. Han sa till henne att han inte kunde stå ut med att vara son till den mest hatade kvinnan i Amerika.

Hon blev rasande. ”Mamma älskar att bli kallad den mest hatade kvinnan i Amerika”, sa William i en intervju för 30 år sedan. ”Hon hittade på titeln själv under en tidningsintervju flera år tidigare.”

Han berättade att när hans mamma talade på universiten delade arrangörerna ut flygblad med texten: ”Kom och lyssna på den mest hatade kvinnan i Amerika.”

Hennes stora bekymmer var att hålla Gud borta från de offentliga skolorna. Hon menade att om man släppte in skapelsetron i skolorna så slog man in på en farlig väg. Hon sa också att det som oroade henne var att om man accepterade skapelsen så innebar det också ett första steg till accepterande av tron på Jesus.

Williams dramatiska omvändelse

I vad många såg som en uppseendeväckande vändning i hans liv fann William sedan Gud. Denne son till USA:s mest kända ateist, evolutionist och religionshatare läste Taylor Caldwell's bok *Dear and Glorious Physician* om Lukas, en av Bibelns evangelieförfattare, och blev förändrad.

William rusade ut klockan 3 en morgon i en desperat jakt på en bibel. Han fann en i en nattöppen butik. Han sa att när han läste om varför Jesus Kristus hade levt och dött, gav det äntligen mening åt hans liv. ”Jag föll ner på mina knän och ångrade mina synder och bad Jesus Kristus komma in i mitt liv som Herre och Frälsare.”

I samband med detta lämnade han sitt missbruk av alkohol och narkotika bakom sig. När hans mamma Madalyn år 1980 fick höra talas om hans omvändelse kommenterade hon det: ”Man skulle kunna kalla detta för en postnatal abort från en mors sida, antar jag. Jag förkastar honom helt och hållet från och med nu och för all framtid. Han är bortom all mänsklig förlåtelse.”¹

1982 publicerade Murray sin memoarbok *My Life without God* (1982) om sin andliga resa. Idag har William Murray inte mycket gemensamt med sin uppväxt. Han är ordförande för en ideell organisation i Washington D.C. som bedriver lobbyverksamhet i kongressen i frågor som rör hjälp till kristna i islamiska och kommunistiska länder. Han säger att hans nyfunna tro dock hjälpte honom att älska sin mor – samtidigt som han förkastade allt det hat och motstånd hon stod för. Madalyn dog tretton år senare under mystiska omständigheter som inte är helt klarlagda.

1. Ted Dracos, *UnGodly: The Passions, Torments, and Murder of Atheist Madalyn Murray O'Hair* (New York: Free Press, 2003) s. 138.

JAG VAR EN ARG ATEIST OCH SKEPTIKER

– Jag var trettiofem år gammal när jag för första gången lyssnade på en predikan av en pastor. En poliskollega hade bjudit in mig till kyrkan i flera månader, och även om jag lyckades värja mig ett tag gick jag till slut med på att följa med till en söndagsgudstjänst tillsammans med min familj.

Warner Wallace,
författare, mordutredare och professor i apologetik.

Jag lyckades ignorera det mesta av vad pastorn sade ända tills han började måla upp en bild av Jesus som fångade min uppmärksamhet. Han beskrev Jesus som en riktigt smart ung man som hade en del anmärkningsvärt kloka saker att säga om livet, familjen, relationer och arbetet.

– Mina vänner kände mig som en arg ateist, en skeptiker som kritiserade kristna och den kristna världsbilden med stor eftertanke. Ändå fann jag mig plötsligt läsa evangelierna för att höra vad Jesus hade att säga. Det var något med evangelierna som fångade min uppmärksamhet, mer som utredare än någon som var intresserad av en påhittad vishetslärares antika filosofi. I det skedet av livet hade jag redan tjänstgjort i den avdelning som utredde yrkeskriminella. Jag hade förhört hundratals (om inte tusentals) ögonvittnen och misstänkta. Jag hade blivit väl bekant med hur ögonvittnesut-sagor fungerar, och jag förstod hur vittnesmål värderades i en domstol. Jag fick intrycket av att evangelierna liknade gamla antika ögonvittnesskildringar.

– Den kristna tron påstår något om en händelse långt tillbaka i tiden som det finns liten eller ingen kriminalteknisk bevisning för. Precis som vid olösta mordfall kan man upptäcka sanningen om vad som hände genom att granska ögonvittnens utsagor, även om man inte kan förhöra

vittnena på nytt eller de personer som först skrev ner deras iakttagelser. Vårt arbete gick ut på att bygga upp en stark samlad bevisning genom att inhämta vittnesmål, pröva deras tillförlitlighet och verifiera dessa iakttagelser mot den lilla kriminaltekniska bevisning som finns att tillgå.

– Men finns det överhuvudtaget några tillförlitliga ögonvitnesskildringar i evangeliernas texter som kan styrkas? Detta blev den viktigaste frågan som jag var tvungen att besvara i min personliga undersökning av den kristna tron. Utgjorde evangelierna ögonvitnesskildringar eller var de bara moralistiska myter? De viktigaste frågor jag kunde ställa om den kristna tron råkade helt enkelt falla inom mitt expertområde. Mitt svar blev till sist: Ja, evangeliernas skildringar är trovärdiga ögonvitnesskildringar av Jesus, hans liv, undervisning och uppståndelse.

Den kristna tron är sann

– Jag är inte kristen i dag därför att jag har växt upp i kyrkan. Det har jag inte. Jag blev inte heller kristen därför att mina barndomsvänner var kristna. Det var de inte. Jag är inte kristen i dag därför att jag sökte Gud eller ville lära känna honom. Jag var glad och förnöjd som ateist. Jag blev inte kristen därför att jag ville komma till himlen eller var rädd för helvetet. Jag var trygg med min egen dödlighet. Jag är inte kristen därför att jag ville förändra mitt liv. Som ateist hade jag en meningsfull och tillfredsställande karriär, en kärleksfull familj, en fantastisk fru och massor av vänner.

– Det har gått över tjugo år sedan jag först kapitulerade för Jesus. Jag är kristen i dag av en enda anledning, nämligen att den kristna tron är sann. Jag är kristen därför att jag vill leva på ett sätt som avspeglar sanningen även om det är svårt, obekvämt eller impopulärt. Jag är kristen därför att min högaktning för sanningen inte ger mig något alternativ. En obekväm sanning är att föredra framför en bekväm lögn.²

2. J. Warner Wallace, *Brottsplats Golgata*. Sv övers Mats Wall (Stockholm: Apologia, 2024). Kort utdrag från bokens förord och inledning. Med förlagets tillstånd.

”VÄRLDENS MEST ÖVERTYGADE ATEIST” ÄNDRADE SIG

Det väckte stort uppseende när den brittiske filosofiprofessorn Antony Flew för några år sedan kom ut med sin sensationella bok *Hur världens mest övertygade ateist ändrade uppfattning och började tro på Gud*.³

FOTO: CATHOLIC REGISTER

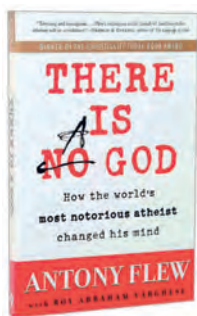

Antony Flew (1923-2010) professor i filosofi, känd som en av världens mest ledande ateister.

Boken skildrade Flew som metodistpastorns son, som växte upp i en kyrklig miljö. Men gudstjänstbesöken, sångerna och bönerna gav honom ingenting. Han var helt ointresserad av musik och kristen litteratur och såg ingen mening i att rabbla böner och besöka gudstjänster. Det var helt andra intressen som upptog Antony Flew under barndomen än de som hans pappa var engagerad i. Det som intresserade Antony var i stället filosofi, historia och naturvetenskap. Redan som 15-åring var han en övertygad ateist.

Han skrev ett 50-tal böcker om filosofi och religion och blev ett föredöme för hela världens ateister genom alla sina böcker, som propagerade för en ateistisk världsuppfattning. Under sitt liv blev han professor vid universitetet i Oxford och flera andra platser runtom i världen, där han valde att tjänstgöra. I över 60 år levde han som övertygad ateist och deltog i ett flertal offentliga debatter med både troende och tvivlande filosofer och naturvetare. De samlade tusentals med åhörare. Den sista debatten ägde rum under ett symposium vid New Yorks Universitet i maj 2004 och då bekände han för de förbluffade åhörarna och sina två meningsmotståndare, den skotske filosofen John Haldane och den israeliska vetenskapsmannen Gerald Schroeder, att han ändrat uppfattning och börjat tro på Gud.

3. Antony Flew, *There is a God: How the world's most notorious atheist changed his mind* (New York: HarperOne), 2007.

Han hade helt enkelt efter alla dessa år hamnat i tvivel om ateismen verkligen var sann. Samma år skrev han en bok om hur hans inställning sakta men säkert ändrades när han såg ordningen i universum och kom fram till att det måste ha varit Gud som skapade denna ordning. Han motiverade sitt nya synsätt med följande tre huvudargument:

1. Det finns en fantastisk ordning och plan i universum och naturlagar som allting följer. Vem stiftade dessa naturlagar och hur uppstod de? Det är svårt att tänka sig någon bättre förklaring än att det var en superintelligent person som stiftade lagarna.

2. Livet på jorden är beroende av en mängd mycket **speciella förutsättningar** som måste finnas för att människan och allt liv på jorden skall kunna existera. Om någon av dessa naturkonstanter, bl.a. elektronens massa och ljusets hastighet, skulle ändras bara någon liten grad skulle liv inte vara möjligt. Det verkar som om jorden med dessa finkaliberade förhållanden var en förberedd plats för människan och allt övrigt levande. Vem planerade detta – om inte en gudomlig Designer?

3. DNA-koden innehåller en mängd information. Hur uppstod den kodade information, som är grunden för allt liv? Det genetiska budskapet i DNA läses från DNA och förs över till RNA. Sedan görs det en översättning och budskapet från RNA går över till en sekvens av aminosyror som utgör proteiner med olika funktioner. Cellens information om kemisk aktivitet och kunnande koordineras av den genetiska koden. I vanliga fall anser vi att alla koder, språk och försök till kommunikation har ett intelligent ursprung – varför skulle den genetiska koden vara ett undantag? Vem har kodat DNA-koden – om inte en Skapare?

Författaren och professorn Benjamin Wiker frågade Flew i en intervju om han hade hört någon röst eller sett något ljusken, som hade övertygat honom om att Gud trots allt ändå finns. Flew svarade att han inte hade haft någon dramatisk upplevelse alls.

Snarare var det en långsam resa som pågick under ett tjugotal år. Under den tiden hopades det ena beviset efter det andra till stöd för Guds existens. Det fanns två viktiga anledningar som fick honom att ändra sig och börja tro på Gud. Den ena var det ständigt ökande antalet kända vetenskapsmän som kom fram till att det måste finnas en Superintelligens bakom universums komplicerade fininställning.

Den andra var den häpnadsväckande komplexiteten i människans DNA och den helt osannolika tanken på att livet skulle kunna ha uppkommit utan någon intelligent källa bakom. Han förklarade:

– Jag tror att livets uppkomst och reproduktion helt enkelt inte kan förklaras med enbart biologiska termer trots många försök att göra det. För varje år som går och ju mer som har upptäckts om livets rikedom och inneboende intelligens, desto mindre troligt verkar det vara att en kemisk soppa på ett magiskt sätt skulle kunna ge upphov till den genetiska koden. Skillnaden mellan livet och det livlösa verkar för mig vara mer metafysisk än kemisk. Den bästa bekräftelsen på detta tydliga gap är Richard Dawkins komiska försök att i boken *The God Delusion* argumentera för att livets uppkomst skulle kunna förklaras som en 'lyckoträff'. Om detta är det bästa argumentet man har, då är spelet över.⁴

4. Benjamin Wiker, "How the world's most notorious atheist changed his mind" (2005) www.strangenotions.com/flew.

John Sanford, genetiker vid Cornell University, genkanonens uppfinnare.

”MINA ÖGON ÖPPNADES FÖR GUDS SKAPELSE”

– Jag var helt såld på evolutionsläran. Den var min religion. Den bestämde hur jag såg på allting. Den var min värdegrund och anledningen till min existens,⁵ förklarar John Sanford.

Senare började han tro på Gud, men det fick inga omedelbara konsekvenser för hans intellektuella syn på alltings uppkomst. Först långt senare, när han på allvar överlämnat hela sitt liv till Jesus, började John Sanford förändras i grunden. Detta gällde även hur han såg på historia och naturvetenskap. Det var som om Jesus sakta men säkert öppnade hans ögon för Guds skapelse.

Kom till sist ut ur garderoben

Men fortfarande var detta bara på det personliga planet. Professionellt var Sanford fortfarande kvar i garderoben. Han kände inte att han skulle kunna försvara sin tro i ett akademiskt sällskap. Därför tog John en paus från sitt arbete på den vetenskapliga institutionen vid Cornell University. En bidragande orsak var också det avståndstagande han kände från sina akademiska kolleger.

– Jag upplever att den akademiska miljön är mycket avvisande mot tanken på en levande och aktiv Gud och det gör det svårt för en äkta kristen att känna sig öppen och välkommen. Jag behövde lite avstånd från det akademiska för att veta vad jag själv trodde på och stod för. Nu känner jag att jag har kommit till den punkt där jag skulle kunnat återvända till de vetenskapliga institutionerna utan att behöva kompromissa med min grundläggande kristna tro.⁶

5. Don Batten: "Darwinian evolution is impossible", *Creation* 30(4) (2008), s. 45-47.

6. Ibid.

ATEISTEN SOM SLUTADE TRO PÅ SLUMPEN

Mot slutet av sitt liv genomgick J-P Sartre en mycket överraskande sinnesändring. Han började tro på Gud och att livet har en särskild mening. Tidsskriften *National Review* (11 juni 1982) rapporterade det på följande sätt:

”Filosofen Jean-Paul Sartre var under hela sin mogna karriär en militant ateist. (...) Under filosofens sista månader skedde dock en del överraskande händelser. År 1980, när han närmade sig döden, då blind och skröplig men fortfarande vid sina sinnens fulla bruk, var Sartre mycket nära att tro på Gud, kanske till och med mer än mycket nära.”⁷

Historien kan berättas kortfattat, och kanske vördnadsfullt. Benny Levy, sekreterare till den berömde franske filosofen, delade mycket av Sartres tid mot slutet. Tidigt på våren 1980 hade de två en dialog på sidorna i veckotidningen *Le Nouvel Observateur* om Sartres sista tankar om livet. Så här uttryckte han sig:

– Jag tror inte att jag är ett resultat av slumpen, ett dammkorn i universum utan någon som var väntad, förberedd och planerad. Kort sagt, en varelse som bara en Skapare kunde placera här och denna tanke på en skapande hand syftar på Gud.⁸

Tidningen *Wired* skrev: ”Allt du visste om Jean-Paul Sartre är fel. En bok med samtal mellan Sartre och hans assistent Beny Levy visar en filosof som övergett alla tidigare åsikter för den messianska judiska tron.”⁹ De som studerat existentialismen, den ateistiska varianten, noterar säkert att Sartre i denna enda mening förnekade hela sitt system och sina tankar, som han framfört under hela sitt liv. Strax före sin död bekräftade Sartre att intervjuerna var äkta.¹⁰

FOTO: WIKIMEDIA COMMONS

Jean-Paul Sartre,
*nobelpristagare i
litteratur år 1964.*

7. Samtal mellan Sartre och Pierre Victor i *Nouvel Observateur*, 1980.

8. *Scientific God Journal* 1(3) (2010), s. 191-192.

9. *Wired* 4.06 (2006).

10. *Scientific God Journal* 1(3) (2010), s. 191-192.

Katharine Tait, dotter till ateisten Bertrand Russel

BERTRAND RUSSELS DOTTER BLEV KRISTEN

Bertrand Russel var en känd brittisk filosof som fick Nobelpriset i litteratur år 1950. Mest känd var han som pacifist och ateist. Han var en stark kritiker av kristendomen och skrev bl.a. boken *Varför jag inte är en kristen* (1927).

Det berättas om Bertrand Russel att han på sin 90-årsdag fick frågan vad han skulle säga till Gud om han existerade och Russel mötte honom i livet efter detta.

Den åldrade Bertrand Russel svarade:

”Jo, då skulle jag fråga honom: ’Gud, varför gav du oss inte tillräckligt med bevis för att du finns?’”

Och då skulle Gud kunna ha svarat:

”Men, Bertrand, du letade ju inte tillräckligt efter mig. Du var bara intresserad av att hitta bevis för att jag inte fanns.”¹¹

Russel förväntade sig att bevisen skulle vara konkreta och tydligt synliga. Gud har dock av någon anledning valt att inte tränga sig på. Ändå finns det tillräckligt med ljus för dem som vill upptäcka honom och tillräckligt med skugga för dem som inte vill lära känna honom.

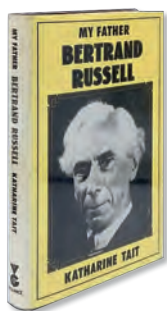
Katharine skrev om sin far: ”När han ville angripa religionen sökte han upp dess mest flagrant fel och förlöjlade dem, samtidigt som han undvek en seriös diskussion om det grundläggande budskapet.”¹²

”Jag tror själv att hela hans liv var ett sökande efter Gud.... Han hade faktiskt först börjat med filosofi i hopp om att finna bevis för Guds existens (...) Någonstans i min fars bakhuvud, längst ner i hans hjärta, i djupet av hans själ fanns ett tomrum som en gång hade varit fyllt

11. Anthony Walsh, *God, Science, and Society* (Wilmington: Vernon Press, 2020), s. 1.

12. Katharine Tait, *My Father Bertrand Russel* (New York: Harcourt Brace Jovanovich, 1975) s. 188.

av Gud, men han hittade aldrig något annat att sätta där i stället" (...) och en gång sa han att mänsklig tillgivenhet för honom var 'i grund och botten ett försök att fly från det fåfänga sökandet efter Gud'.¹³

Trots att Bertrand Russell var en av 1900-talets mest kända ateister blev hans dotter kristen och arbetade en tid med sin man som missionär. Samtidigt som hon skriver boken med uppenbar kärlek för sin far, noterar hon också några fascinerande motsägelser i hans liv.

"Kristna hånades för att de trodde att människan var viktig i universums stora plan, till och med höjdpunkten i skapelsen – och ändå tyckte min far att människan och hennes bevarande var det viktigaste i världen, och han levde i hopp om ett bättre liv framöver."¹⁴

Russel hade fyra äktenskap bakom sig och när han en gång fick frågan "om det inte var fel av honom att älska och lämna så många kvinnor", svarade han: "Varför det? De kan ju hitta andra män."¹⁵

Men uppenbarligen var den brittiske forskaren ovillig att acceptera konsekvenserna av sin egen "frihet". Till exempel ansåg han att "äktenskapsbrott" inte borde "leda till barn", eftersom ett "stabilt äktenskap var viktigt för barnen".¹⁶

Katharine hade velat övertyga sin far

Dottern Katharine berättar i boken att hennes far inte var öppen för att ha någon som helst seriös diskussion om Guds existens med henne.

"Jag kunde inte ens prata med honom om religion", skriver hon. "Jag hade så gärna velat övertyga min far om att jag hade funnit det som han hade sökt efter, det outsägliga 'något' som han längtat efter i hela sitt liv. Jag hade velat övertyga honom om att sökandet efter Gud inte behöver vara förgäves. Men det var hopplöst."¹⁷

13. Ibid, s. 185.

14. Ibid, s. 184.

15. Ibid, s. 106.

16. Ibid, s. 102.

17. Ibid, s. 185.

Fred Hoyle, världsbekänd brittisk astronom och kosmolog, som enligt många bedömare blev snuvad på Nobelpriset.

SNILLET UPPTÄCKTER FICK HANS ATEISM ATT SKAKA I GRUNDEN

Den brittiske matematikern och astronomen sir Fred Hoyle (1915-2001) vid Cambridge University var en av de mest framstående vetenskapsmännen under förra århundradet. Hoyles bestående pionjärsats är ursprunget till nu etablerade teorier för nukleosyntes i stjärnor.

I en radiointervju med BBC den 28 mars 1949 myntade han begreppet Big Bang. Mest känd är han dock kanske för sina kontroverser med Big Bang-förespråkarna och för att han på senare år kritiserade darwinismen och olika teorier om livets uppkomst. Fred Hoyle konstaterade:

”Att livet skulle ha uppstått av en slump genom evolution är lika osannolikt som att slå fem miljoner med sexor på en tärning i en enda följd!”¹⁸

Ett högre förnuft, en superintelligent varelse måste ligga bakom livets uppkomst, tillade han.

Hoyle har berättat att det som fick hans ateism mer än någonting annat att skaka i grunden var upptäckten av de unika och finjusterade förhållanden som krävs för att kol skall kunna bildas. Det sker antingen genom en förening av tre heliumkärnor eller av heliumkärnor plus beryllium.

Värdena på energinivåerna i de atomära grundtillstånden får inte variera mer än 1 procent åt något håll för att föreningen skall kunna ske och universum hysa liv, som är så beroende av en riklig tillgång på just kol för att kunna existera.

18. Se www.icr.org/article/not-according-hoyle/

För Fred Hoyle var det tydligt att ”ett superintellekt måste ha anpassat såväl fysiken som kemien och biologin”² för att detta skulle bli möjligt.

I ett känt avsnitt på sidan 19 i boken *The Intelligent Universe* (1983) förklarade Hoyle:

”Sannolikheten för att livet skulle uppstå spontant är lika liten som att en tornado skulle blåsa genom ett skrotupplag och sätta ihop en Boeing 747 jumbojet.”¹⁹

Blev mer och mer kritisk mot Darwin

Hoyle var mycket kritisk mot darwinismen och avvisade den helt och hållet. Han trodde att det fanns någon typ av intelligens ”därute” i kosmos som styrde livets uppkomst och framväxt på jorden.

Det intressanta är att Hoyle år 1950 skrev en bok, *The Nature of the Universe*, där han argumenterade för att slump och tillfälligheter var förklaringen till universums många unika och nödvändiga förutsättningar. 33 år senare hade han ändrat uppfattning och motbevisade darwinismen med stor vetenskaplig precision i boken *The Intelligent Universe* på ett detaljerat och metodiskt sätt.

Darwinismen är omöjlig

Hela sitt liv hade Fred Hoyle forskat om evolutionsläran. Resultatet han kom fram till var att mikroevolution blivit vetenskapligt dokumenterat, men däremot inte makroevolution. Dessutom finns det allvarliga problem med evolutions-teorin:

”Darwinismen är löjlig. Människan äger egenskaper som ett naturligt urval aldrig kan producera. Kan man t.ex. tro att ett slumpmässigt sammanförande av kemikalier i ett organiskt utflöde ensamt skulle kunna producera de 2000 enzymer som är nödvändiga för livet? En sådan chansartad händelse är omöjlig.”²⁰

19. *Annual Reviews of Astronomy and Astrophysics* 20 (1982), s. 16.
20. ”Hoyle on Evolution,” *Nature* 294 (12) (1981), s. 105.

William Ramsay,
fil dr vid Oxfords
universitet och
berömd arkeolog

SKEPTIKERN SOM VILLE BEVISA ATT BIBELN VAR FABLERNAS BOK

Sir William Ramsay var en arkeolog i världsklass. Hans omfattande utbildning försåg honom med ett välutvecklat vetenskapligt förhållningssätt. Men han fick också med sig fördomen att det finns många felaktigheter i Bibeln, i synnerhet i Apostlagärningarna.

William Ramsay uppfostrades till att ifrågasätta Bibelns trovärdighet av sina ateistiska föräldrar. William var därför fast besluten att en dag bevisa att Bibeln inte var historiskt trovärdig och inte gick att lita på. Han föredrog att kalla Bibeln för "Fablernas bok". Han studerade arkeologi i syfte att motbevisa den bibliska berättelsen. När han väl hade de nödvändiga vetenskapliga verktygen och kunskaperna reste han till Palestina och fokuserade på Apostlagärningarna, som han förväntade sig kunna motbevisa som en ren myt.

På 1880- och 1890-talen betraktades Apostlagärningarna som den svagaste delen av Nya testamentet. Ingen forskare som var mån om sitt rykte brydde sig om att säga ett ord till dess försvar. De mest konservativa forskarna ansåg att den som ville försvara Nya testamentet som helhet gjorde klokt i att säga så lite som möjligt om Apostlagärningarna.²¹

Ramsay hade samma uppfattning, vilket inte är att förvånas över när han hade utbildats av sådana forskare. Han ändrade dock uppfattning efter att ha börjat ägna sig åt något som inte många på hans tid hade mod att göra – att utforska Bibelns geografi med en hacka i ena handen och Bibeln i den andra. Hans syfte var dock från början att visa på att Lukas historia i Apostlagärningarna är felaktig.

21. William Ramsay, *The Bearing of Recent Discovery on the Trustworthiness of the New Testament* (London: Hodder and Stoughton, 1915) s. 38.

I sin strävan att motbevisa Bibeln upptäckte Ramsay många fakta som bekräftade dess exakthet. Han tvingades medge att de bibliska händelserna och miljöerna var exakta in i minsta detalj. I stället för att angripa den bibliska berättelsen skrev Ramsay en bok, *St Paul, the Traveler and Roman Citizen*, som stödde de bibliska händelserna.

Så småningom chockade William Ramsay den intellektuella världen genom att förklara att han hade blivit omvänd till att tro på kristendomen. Ironiskt nog kom denne man, som hade gett sig ut för att motbevisa Bibeln, att acceptera Bibeln som Guds ord på grund av sina akademiska forskningar och faktiska upptäckter.

Till Ramsays stora förvåning motstod Apostlagärningarna varje test. Efter årtal av grävande i Mindre Asien drog Ramsay slutsatsen att Lukas var en exemplarisk historiker. Lee S. Wheeler redogör i sitt klassiska verk *Famous Infidels Who Found Christ* (1931) för Ramsays livshistoria, där han citerade den berömde arkeologen:

”Ju mer jag har studerat berättelsen i Apostlagärningarna, och ju mer jag med åren har lärt mig om det grekisk-romerska samhällets tankar, kultur och organisation, desto mer imponerad har jag blivit. Jag gav mig ut för att leta efter sanningen i gränslandet där Grekland och Asien möts, och jag fann den här [i Apostlagärningarna]. Man kan pressa Lukas ord hårdare än man pressar alla andra historiker, och de tål den skarpaste granskning, förutsatt att kritikern känner till ämnet och inte går över de gränser som sätts av vetenskapen.”²²

Lukas är idag erkänd som en extremt noggrann historiker – så noggrann att Ramsay kom till tro på kristendomen som en följd av sin undersökning av Lukas historieskrivning och han är inte det enda exemplet på skeptiker som vänt om.

22. Ibid, s. 89.

Josh MacDowell,
*teolog, apologet
och författare.*

BARA IDIOTER KUNDE TRO PÅ KRISTENDOMEN

”Kristendomen, ha!” hånskrattade jag och fortsatte: ”den är bara för okritiska och svaga personer, inte för intellektuella”.

Alla vettiga människor visste ju att kristendomen var baserad på en myt. Jag ansåg att bara en komplett idiot skulle kunna tro på myten att Jesus uppstod från de döda. Jag köpte det inte. Inte för en enda sekund.

När jag studerade på universitetet brukade jag vänta på att kristna skulle göra sig hörda i klassrummet så att jag kunde smula sönder deras tro. Jag tyckte att om en kristen människa hade en enda hjärncell så skulle den dö av ensamhet.

Jag blev utmanad att undersöka fakta

Det var då som några av mina kristna studiekamrater gav mig en utmaning som jag knappt kunde tro att de menade allvar med. De utmanade mig att göra en uttömmande, intellektuell utvärdering av de anspråk som Jesus Kristus gjort – att han är Guds son, att han levde som människa bland vanliga män och kvinnor, att han dog på korset för mänsklighetens synd, att han begravdes och blev levande igen tre dagar senare och att han fortfarande lever och kan påverka och förändra en människas liv även idag.

Jag tyckte att den här utmaningen var ett skämt. Intelligent människor visste att kristendomen inte var grundad på fakta. Men jag accepterade mina kamraters utmaning, mest för att kunna bevisa hur fel de hade. Jag var övertygad om att den kristna berättelsen aldrig skulle kunna bevisas vid en närmare undersökning. Jag var juridikstuderande och visste ett och annat om bevisning. Jag skulle undersöka kristendomens anspråk noga och komma tillbaka och slå undan allt stöd för deras bluffreligion.

Jag tog utmaningen på allvar och tillbringade flera månader med att göra en grundlig research. Jag hoppade till och med av studierna för en tid för att kunna göra efterforskningar i de historiskt rika biblioteken i Europa. Och jag hittade bevis. Bevis i överflöd. Bevis som jag aldrig hade trott på om jag inte själv hade sett dem med mina egna ögon.

Til slut kunde jag bara nå en slutsats om jag samtidigt skulle vara intellektuellt ärlig. Jag var tvungen att erkänna att manuskripten till Gamla och Nya testamentet var några av de mest pålitliga skrifterna i hela antiken.

Och om de var pålitliga, hur påverkade det då bilden av Jesus? Mannen som jag hade avfärdat som en simpel snickare i en byhåla i ett litet förtryckt land, en man som hade blivit förvirrad av sitt eget storhetsvansinne?

Han var mer än bara en snickare

Jag var tvungen att erkänna att Jesus Kristus var mer än bara en enkel hebreisk snickare. Han var allt han utgav sig för att vara. Min research förändrade inte bara min intellektuella inställning. Den svarade också på de tre frågor som fick mig att börja söka efter sanning och livsmening.

Kristendomen är inte en myt. Den är inte bara ett spratt som man utsatt de enfaldiga för. Nej, den är en bergfast sanning och när du kommer underfund med det så står du på tröskeln till att få svaren på de tre frågorna: Vem är jag? Varför finns jag? Vart är jag på väg?

Den store bibelforskaren Bruce Metzger, som var en auktoritet på antika manuskript, fick frågan om historisk forskning kring Nya testamentet hade försvagat hans tro. Han svarade omedelbart: ”Nej, den har byggt upp den. Jag har ställt frågor hela mitt liv. Jag har grävt i texten, jag har studerat Bibeln noggrant och idag vet jag med säkerhet att min förtröstan på Jesus vilar på en mycket stabil grund.”²³

23. Josh MacDowell, *Mer än en snickare* (Örebro: Gospel Media, 2009), utdrag från bokens första kapitel. Med förlagets tillstånd.

Lee Strobel,
*kriminalreporter
 och prisbelönt
 författare*

MIN UNDERSÖKNING AV BEVISEN ÖVERTYGARDE MIG OM KRISTENDOMEN

Under en stor del av mitt liv har jag varit tvivlare. Jag ansåg mig faktiskt vara ateist. I mina ögon fanns det alldeles för mycket som tydde på att Gud bara var en produkt av önsketänkande, gamla myter och primitiv vidskepelse.

Hur skulle det kunna finnas en kärleksfull Gud om han förpassade människor till helvetet bara för att de inte trodde på honom? Hur skulle underverk kunna ha inträffat om de bröt mot naturlagarna? Gav inte evolutionen en tillfredsställande förklaring till hur livet uppstått? Motbevisar inte det vetenskapliga tänkandet tron på det övernaturliga?

Vad Jesus beträffar var jag rätt säker på att han aldrig gjorde anspråk på att vara Gud. Han var revolutionär, en vis man – men Gud? Nej, den tanken tänkte han nog aldrig själv. Jag skulle kunna visa på många professorer som har sagt detta – och visst kunde man väl lita på dem? När allt kommer omkring visar redan en hastig titt på bevismaterialet övertygande att Jesus bara var en människa som du och jag, fast ovanligt vis och god.

Vad mig angick var fallet Jesus klappat och klart. Det fanns tillräckligt som talade mot Kristus för att jag skulle kunna slå mig till ro med slutsatsen att Jesu gudomlighet inte var något annat än ett fantasifullt påhitt av vidskepliga människor. Trodde jag i alla fall.

Ett telefonsamtal som skakade mig

Det var ett telefonsamtal från min fru Leslie som fick mig att börja granska vad som talade för eller emot Jesus. Hon hade förbluffat mig genom att en dag oväntat meddela mig att hon blivit kristen. Jag hade gift mig med en rolig och bekym-

merslös kvinna och nu befarade jag att hon skulle förvandlas till en hämmad och pryd typ som skulle byta ut vår positiva livsstil mot bönevakor och utgivande arbete i smutsiga soppkök.

I stället blev jag glatt överraskad – rent av fascinerad – av de djupgående förändringar jag såg i hennes karaktär, hennes redbarhet och självförtroende. Därför kände jag att jag ville gå till botten med vad det var som åstadkom dessa fina och viktiga förändringar i min frus attityder och liv.

Jag lade mina fördomar åt sidan och började läsa böcker, intervjuade experter, ställde frågor, analyserade historien, utforskade arkeologin, studerade antikens litteratur och fingranskade för första gången i mitt liv bibeltexten vers för vers. Jag använde både den utbildning jag fått vid Yale Law School och min erarenhet som kriminalreporter vid *Chicago Tribune*. Och med tiden började bevismaterialet från historien, vetenskapen, filosofin och psykologin att peka mot det otänkbara.

Två år för att få fram sanningen

Under nära två års tid intervjuade jag tretton ledande forskare och auktoriteter med oklanderliga akademiska meriter. Jag reste kors och tvärs över landet för att få fram deras expertutlåtanden för att utmana dem med de invändningar jag hade när jag var tvivlare. Jag tvingade dem att försvara sina ståndpunkter med gedigna uppgifter och övertygande argument och satte dem på det hala med svårast tänkbara frågor.

I sökandet efter sanningen använde jag mig av min erfarenhet som kriminalreporter och undersökte många kategorier av bevis som ögonvittnen, dokumentära bevis, bestyrkande bevis, psykologiska bevis, indicier och flera andra spår.

Vad visade bevismaterialet?

Min utredning av fallet med Jesus från Nasaret var nu klar. Nu hade jag kommit till den avgörande punkten. Materialet var tydligt och den enda fråga som återstod var vad jag skulle göra med det.

En gång trodde jag att evangelierna bara var religiös propaganda, som var färgad av livlig fantasi och evangelisationsiver. Craig Blomberg, en av landets främsta auktoriteter i ämnet, byggde upp ett övertygande försvar för att de återger ögonvittnesskildringar och bär korrekthetens omiskännliga kännetecken. Biografierna är så tidiga att det inte går att bortförklara dem som legendartade påhitt.

Evangelieförfattarna hade en strävan att vara ärliga och inte låta sina egna åsikter färga redogörelserna. De var också villiga att ta med en del svårförklarligt material. Den kristna kyrkan skulle dessutom aldrig ha kunnat få fotfäste i Jerusalem om den hade lärt ut saker om Jesus som de som var samtida skulle kunna ha avslöjat som överdrivet eller felaktigt.

Texterna och historiska bevis

Bibelforskaren Bruce Metzger berättade för mig att det fanns makalöst många handskrifter av Nya testamentet och att de kan dateras till mycket kort tid efter originalen. Vårt nuvarande NT är till 99,5 procent fritt från förvanskningar.

Edwin Yamauchi sa till mig att vi har bättre historisk dokumentation för att Jesus funnits än grundaren för någon annan av de gamla religionerna. Utombibliska källor bekräftar också att många trodde att Jesus botade sjuka, korsfästes och var Messias. Enligt forskaren Gary Habermas bekräftar inte mindre än 39 antika källor mer än 100 fakta om Jesu liv, undervisning, korsfästelse och uppståndelse.

Det som slutgiltigt avgjorde saken för mig, det var när den store klassiske historikern A. N. Sherwin-White förklarade att inte ens två hela generationer räckte för att en legend ska uppstå och utplåna en gedigen kärna av historisk sanning.²⁴

24. Lee Strobel: *Fallet Jesus* (Stockholm: Libris, 2003). Med tillstånd av Libris förlag.

FLER SKEPTIKER SOM ÄNDRAT SIG

Till denna grupp hör två personer som båda var professorer vid Oxford University. Den ene var **Lord Lyttleton** och den andre var dr **Gilbert West**. De ville slå hål på kristendomens "myt". De visste att de först måste motbevisa Kristi uppståndelse och sedan lärjungarnas förändrade liv. Gilbert West skulle visa att uppståndelsen var felaktig och Lyttleton skulle bortförklara Saulus från Tarsus radikala omvändelse. Ett år senare hade båda männen blivit kristna.

Frank Morrison, en brittisk advokat som hade föresatt sig att skriva en bok där han förkastade Jesu uppståndelse, skrev visserligen en bok, men det var inte den bok han hade tänkt sig att skriva. När han undersökte bevisen för Kristi uppståndelse fann den skeptiske advokaten dem så överväldigande att han tvingades acceptera dem och istället skriva boken *Who Moved The Stone?*

Lew Wallace hade också för avsikt att skriva en bok som motbevisade Jesu gudom och hans uppståndelse och slutade istället med att försvara den i sin berömda bok *Ben Hur*.

C.S. Lewis (1898-1963) var en intellektuell gigant och utan tvekan den mest inflytelserika kristna författaren i sin tid. Under sin tid i Oxford gick Lewis från att vara ateist till att bli en av de mest inflytelserika kristna författarna under 1900-talet. Hans böcker handlade alla, i en eller annan utsträckning, om att motbevisa populära invändningar mot kristendomen.

Dr Simon Greenleaf var juridikprofessor vid Harvard University och specialiserade sig på bevislagstiftning. Greenleaf trodde att Jesu uppståndelse var en bluff och bestämde sig för att en gång för alla avslöja "myten" om uppståndelsen. Efter att grundligt ha undersökt bevisen kom Greenleaf till den rakt motsatta slutsatsen.

Han skrev en bok med titeln *An Examination of the Testimony of the Four Evangelists*, där han drog slutsatsen att Jesu Kristi uppståndelse hade ett starkt stöd av alla juridiska bevisregler.

FRISÖREN SOM INTE KUNDE TRO ATT GUD FINNS

FOTO: DEPOSITPHOTOS

Ni har kanske hört talas om pastorn som gick till frisören för att bli klippt? När han satt där i stolen, undrade frisören vad han jobbade med. Pastorn berättade att han var pastor och arbetade i en kyrka och en församling inte långt därifrån.

Då sade frisören upprört:

– Du menar väl inte att du är så dum och naiv att du tror att Gud finns när det är så mycket våld, katastrofer, orättvisor och elände i världen? Gud kan helt enkelt inte finnas, när det ser ut som det gör runt omkring oss, utbrast han och tittade pastorn rakt i ögonen.

Pastorn blev tagen på sängen av det fräna tonläget och hade inte mycket att svara på frisörens upprörda uttalande. Han betalade för sig och gick ut på gatan. Men han hade inte gått många steg förrän han plötsligt stötte ihop med en långhårig person, som inte tycktes ha klippt eller rakat sig på flera år.

Pastorn vände då tillbaka till frisören, gick in i salongen och tittade på honom och sa upprört:

– Jag tror inte att det finns någon frisör i den här staden för då hade inte den unge mannen jag mötte här utanför sett ut som han gör – långhårig och orakad! Det kan helt enkelt inte finnas någon frisör, utbrast han med eftertryck.

– Jag förstår vad du försöker att säga, svarade frisören. Men jag vet att frisören finns, för det är jag själv som är frisören. Men problemet är att alla människor inte kommer till mig så att jag får chansen att förändra dem.

Precis så är det med Gud också. Han finns, men alla kommer tyvärr inte till honom så att han får chansen att förändra dem och den värld vi lever i. Det är därför det ser ut som det gör runt omkring oss.

Måste man kunna se tillverkaren?

Vi lever i en tid när bevisen, förnuftet och logiken avgör vad som är sanning. Ofta säger människor: ”Det jag inte kan ta på med händerna, se med mina ögon och fatta med mitt förstånd, det kan jag inte tro på!” Och så avfärdar man varje tanke på en osynlig Gud långt där borta i fjärran.

Men är det verkligen så att man måste se Leonardo da Vinci innan man kan tro på att han har målat tavlan Mona Lisa? Måste man se byggmästaren med sina egna ögon innan man kan tro på att huset, som man står mitt inne i har blivit byggt?²⁵

Har inte jumbojeten som flyger mellan Arlanda och Tel Aviv någon konstruktör, förrän vi har sett vilka som har skruvat ihop planet?

Nej, jag behöver inte se konstruktören. Jag behöver inte ens ha någon tro. Det räcker att ha ögon att se med och en hjärna som fungerar för att förstå att ett hus har en byggmästare och en tavla en konstnär och ett flygplan en konstruktör.

På samma sätt har skapelsen en Skapare. Jag kan inte se honom, höra honom, röra vid honom eller känna lukten av honom. Men jag kan ha skapelsen framför mig och tydligt se spåren efter Skaparen.

Om jag hade en helt ny bil, men tog bort tillverkarens märke och logotype, skulle du då plötsligt tro att bilen inte hade någon tillverkare?

25. En stor del av innehållet i detta kapitel är inspirerat av Ray Comforts bok *Gud tror inte på ateister* (Örebro: Gospel Media, 2002).

Bara för att du inte kunde se tillverkaren eller fastslå hans identitet? Nej, du skulle ändå förstå att bilen blivit designad av en intelligent hjärna, eftersom den tillverkats med ett syfte att transportera förare och eventuella passagerare.

Vi är alla överens om att någon har konstruerat kameran, radion eller datorn. Men hur kan man tvivla på att ögat, örat, händerna, hjärtat och hjärnan, som är mycket mer invecklade, också har en konstruktör och en Skapare?

Är det möjligt att få kontakt?

Man kallar vår tid för en sekulariserad tid som har vänt ryggen åt Gud. Men jag tror inte att det är riktigt sant. För om man skrapar lite på ytan så upptäcker man att den där märkliga törsten efter Gud finns där hos fler än man kan ana.

Många säger att man har försökt finna Gud, men inte lyckats och därför gett upp. Det kan dock bero på att man haft fel bild av Gud och trott att han agerar och handlar på ett sätt som vi själva trott och utgått ifrån och inte efter hur Gud i realiteten tänker och handlar.

Många människor vill ha Gud på lagom avstånd, precis som vi i trafiken försöka hålla lagom avstånd till medtrafikanterna. I en krissituation går vi först till läkare, psykologer eller samtals-terapeuter och först när alla andra utvägar är prövade vänder vi oss till Gud som en sista utväg och som det absolut sista halmstrået.

Men Gud vill inte bygga sin relation till oss på akuta brandkårsutryckningar. Han vill ha långvariga och fasta relationer till oss. Det är anledningen till att han vill att vi skall söka efter honom helhjärtat och ivrigt och på så sätt få den nära kontakt vi vill ha.

En skattsökare måste i princip tro att skatten han söker efter finns, annars blir det ett oengagerat sökande på måfå som inte ger något resultat. En brottsutredare inom polisen, som

inte tror att han skall kunna lösa ett visst brottsfall, är en värdelös utredare och kommer inte att lyckas.

Då har kriminalprofessorn Leif G. W. Persson betydligt större chans att lösa de ouppklarade brottsfall han på senare år granskat. Anledningen till det är att han är så nyfiken på en del av fallen att han t.o.m. skulle kunna tänka sig att betala en miljon ur egen ficka för ett avgörande tips som bidrar till att lösa gåtan kring något av de ouppklarade fallen. Detta säger han i en intervju med tidningen Expressen i september 2011.

Leif GW Persson

En sådan inställning i sökandet efter Gud är verkligen till stor hjälp. En stor portion nyfikenhet, en ärlig önskan och tro om att också finna honom är en bra hjälp för att komma vidare i processen mot en trygg gudstro.

En gudstro ramlar inte över oss. Det krävs ett aktivt sökande innan man finner det man söker efter. Jesus ger två exempel på det i Nya testamentet (Matteus 13:44-46). Det första exemplet är när han talar om mannen som hittar en skatt i en åker och i ren och äkta glädje går och säljer allt vad han äger för att sedan köpa åkern.

Det andra exemplet gäller en köpman som reser världen runt på jakt efter en dyrbar pärla eller diamant och sedan också säljer allt vad han äger för att kunna köpa den.

Här understryker Jesus att det är värt att offra allt för att vinna det viktigaste av allt – det eviga livet!

Kan beställas från www.bergmansmedia.se

10 ateisters resa från tvivel till tro på Gud

William Murray • Warner Wallace • Antony Flew
John Sanford • Jean-Paul Sartre • Katharine Tait
Fred Hoyle • William Ramsay • Josh MacDowell
• Lee Strobel • och några till

Där har ni namnen på tio övertygade ateister som en dag valde att ärligt börja granska bevisen för och emot Guds existens och Bibelns skildring av Jesus från Nasaret. Alla kom de fram till slutsatsen att Gud finns och att Bibeln är sann.

Människor hungrar efter svar på de stora frågorna. Vad är meningen med livet? Vad händer efter detta livet? Finns det någon Gud och hur kan vi få kontakt med honom?

I den här småskriften får vi möta tio personer som brottats med de stora livsfrågorna och hittat ett hållbart svar på dem.

Bergmans
MEDIA

Sjöåkravägen 40A, 564 31 Bankeryd

Mobil 070-228 10 32

www.darwinnews.se • www.bergmansmedia.se

